

Előfizetési díjak:

egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.

Magán hirdetések díja:

Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.

Nyitási soronként 30 kr.

többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatók.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmintetlen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Tarthatatlan állapot.

A város polgármestere, mint a városnak első tisztviselője szokott felelősségre vonatni és kell, hogy felelősségre vonassék, mindenért, a mi a polgárok vagyónbiztonsága érdekében, a hatáskörébe eső eszközök igénybe vételével megtehető.

Nem felelősségre vonás akar lenni a polgármesterrel szemben jelen fel-szólalásunk, csak egy intő, figyelmeztető szó, melynek célja éppen oly hatósági intézkedések létesítése, amelyek a felelősségre vonást tárgyaltanná tenni lennének hivatva.

Megdöbbenve olvastuk a budapesti lapokban az újpesti nagy tüzvész pusztítását, melynek egy városi kapitány és több embernek élete esett áldozatul s mely másfél millió forint anyagi kárt okozott. Megdöbbenve olvastuk pedig, mert a tüzvész hírére önkéntelenül is a mi városunk szerencsétlen állapota jut eszünkbe, ama szerencsétlen állapot, a melybe azt az olvasóink előtt ismeretes zsan-dárhistoria sodorta.

Nem ismétljük az előzményeket. Tény az, hogy a sz. somlyói önkéntes tűzoltó-egylet ma már csak a papíron van meg s mint a költő mondaná: „névben él csak, — többé nincs jelen.”

A város polgármesterének nem lehet, nem szabad az ilyen állapotot összedugott kézzel nézni s tétlenül vesztegetni, hanem módját kell találnia annak, hogy az önkéntes tűzoltó-egylet tagjai között a most szétlazult egyetértés létrejöjjön s az egykor virágzó egyesület új életre keljen s benne a város polgársága vagyoni jó-

létének erős biztosítékát ismét föltalálja. Ha pedig az önkéntes tűzoltó-egylet tagjaiban a város közérdeke iránt való kötelességérzet oly csekély fokra süllyedt volna le, hogy egyesek magán ügyeknek a közérdeket fölébe helyezni elegendő erkölcsi bátorsággal nem bírnának és így az önkéntes tűzoltó-egylet mostani megmerevedettségből fölrázható nem volna — a polgármester kötelessége a városi tűzoltóságnak más, egészségesebb s a közérdeknek jobban megfelelő módon való szervezését és rendezését kezébe venni s a város tűzbiztonságáról megfelelő módon hivatalos állásából kifolyólag sürgősen gondoskodni.

Az önkéntes tűzoltó-egylet parancsnoksága panaszt emelt volt a csendőrség ellen, hogy egy mulatsága alkalmával az „egylet” csendőrségi felügyelet alá vétetett s a csendőrök az „egyesület tagjait” jogtalanul s hivatalos hatalommal visszaélve, személyes szabadságukban megsértették. A megejtett hivatalos vizsgálat eredményeként kitűnt, hogy a csendőrség nem az „egylet” ellen volt kirukkolva, hanem egy előre bejelentett tüntetés meggátolás céljából a városi rendőrség írásbeli megkeresésére cirkált a városháza körül is és ilyen cirkálása közben szöktetett meg néhány szeszest embert. Vagyis most már bevégezett tény, hogy az egész zsanárkérdés csak erőszakkal és a tagok félrevezetésével s helytelen információjával lett az egylet ügyévé felfújható, mert az voltaképpen semmi más, mint az egylet főparancsnokának és néhány jó emberének, illetve félrevezetett tűzoltónak magánügye. Mint ahogy ez a vád alá helyezési tör-

vényszéki végzésben apróról apróra meg is indokoltatott.

Ilyen körülmények között, midőn az eljáró törvényszék határozottan és világosan kimondja, hogy a csendőrség nem az egylettel szemben s nem is az egyleti tagokkal szemben, hanem általánosságban a városi rendőrkapitány felkérésére teljesített járőr szolgálatot, magának az önkéntes tűzoltó egyletnek, mint testületnek többé semmi indoka nem lehet a folyamatban levő büntető ügybe beleegyeledni, — ez többé nem lehet az egylet ügye, hanem tisztán, pusztán a vád alá helyezett tűzoltó főparancsnok, mint magánember s a többi tűzoltó testületi tagok, mint magánemberek teljesen magánügye.

Ilyen tényállás után nem lehet helye annak, hogy a tűzoltó-egylet s vád alá helyezett főparancsnokot és többi egyleti tagokat saját költségén kocsikáztassa Zilahra, a vizsgálati kihallgatásra, ott azok számára boros ebédek számláját fizesse. Nem lehet helye annak, hogy a vád alá helyezett főparancsnok és többi vádlottak az egyesületi pénztár terhére utazzanak be a végtárgyalásra, ott egyesületi számlára étkezzenek s plane a vádlottak védelmezésére az egyesület pénztára terhére kérjenek föl védő ügyvédet is. (Tény, hogy az egyleti pénztár terhére 50 frt lett a védő ügyvéd díjába megszavazva.) Ez már oly megszemenő s merész lépés, melybe a város polgármesterének a beleszólásra mindenesetre módot kell találni, ha

nem akarja eltérni a felelősséget azért, hogy ilyen szemmel látható visszaélések előforduljanak és az egész tűzoltó-egyletet semmivé tegyék s annak vagyónát eredeti rendeltetéstől elütő idegen célokra használják fel.

Az önkéntes tűzoltó-egylet alapszabályai szerint minden év első hónapjában rendes közgyűlés tartandó. Ezenkívül valahányszor legalább tíz egyleti tag kívánja, a főparancsnok rendkívüli közgyűlést köteles összehívni.

Az 1894-ik évben már a hetedik hónap járja s még eddig a tűzoltó-egylet közgyűlése összehívva nem lett.

Biztos tudomásunk van róla, hogy nem tíz, hanem huszonhat egyleti tag aláírása alatt írásban kéretett fel a főparancsnok rendes, avagy rendkívüli közgyűlés összehívására s a főparancsnok, illetve ennek elnöke alatt tartott parancsnoksági ülés a közgyűlés összehívását megtagadta.

Beállott a nyári forróság s már rég elmult az időpont, melyben a tűzörség városunkban fölláttatni szokott. Most kimondta a parancsnokság, hogy a zsanár ügy végbefejeztéig, — tehát lehet két-három évig is — a szokott éjjeli tűzörséget fölláttatni nem fogja. De arra, hogy Virág Lajos főparancsnok és Szarvadi Imre egyleti tag, tűzoltó-egyleti szövetségi gyűlésre utazzanak, a parancsnokság 30 frtot uti költségre megszavazott. Az év eleje óta egyetlen egy gyakorlat sem tartatott. Az egylet kezelése alatt álló tűzoltószerkek és főként a szivattyúk a mostani állapotban, hogy minő karban állhatnak,

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

A hesszeni légy.

A hesszeni légy egyik állandó vészedeleme Magyarországon a gabonaféléknek. A múlt őszön a hivatalosan közzétett adatok szerint Arad, Békés, Bihar, Hajdu- és Csanádvármegye jó részét a hesszeni légy megszállhatatlan millióárdjai lepték el s a buzavetésben iszonyú károkat okoztak. A buzának 50—70 százaléka esett áldozatul a parányi ellenségnek.

A hesszeni légy nem új jövevény nálunk. Itt van az régen és állandóan, legalább is ötven esztendő óta. De nem tud mindig hatalomra vergődni. Ha kevés van belőle, az nem csapás, csak a millió és millió számban való jelentkezése vészedelemes.

A hesszeni légy igen kicsi. A tojó 2,5—3,5 mm. hosszú, a hím 3 millimétert ritkán éri el. A hím fekete alapszínét vörös szőr borítja, mely az egész testét vörös-barnának mutatja. A tojó nagyobb számmal vannak s egy-egy 100—150 petét rak le. Ez az oka, hogy a hesszeni légy minden előzetes jel nélkül, ugyszólván egy csapásra óriási tömegekben jelenhetik meg.

A nőstény a legfiatalabb gabona levelekre szereti lerakni petéit. Ősszel természetesen rozsot és búzát szokott talál-

ni, tehát első sorban ezeket keresi fel. De néha a tarlón is roppant mennyiségű pete foglal helyet.

Amint a pete kikel, az álca, vagy kukac lefurakodik a levél tövéhez. Rágni nem tud, de szívó szájával a gabona palánta bőséges nedveit mohón fogyasztja. S nem csupán száján veszi magába a táplálékot, hanem egész bőrén át is. A meghízott álca körül az ősz előre haladtával kemény, barna száraz tok képződik. Ez az u. n. „álbáb” vagy bábtok, amelyben a telet kihuzza a buzapalánta tövében, a föld felszínével egy szintjében, közvetlenül a gyökérzet kiinduló helye fölött. Ezért hasztalanul igyekszik a gazdák egy része a hesszeni légy inficiálta vetést juhokkal lelegeltetni.

A hesszeni légy a lenmagalaku „álbáb”-ban kitelel s március második felében valódi bábbá változik. Két hét múlva, ha nedves és meleg idő jár, áprilisban kikel a légy.

Ilyen a hesszeni légy kifejlődése. Mialatt az állat ezeken az átalakulásokon keresztül megy, az alatt a buza- vagy rozspalánta is szomorú változásokon megy át. Ott, a hol a hesszeni légyálca él, vannak helyezkedve, a gabonaszár a körüllevő levelek alatt megvastagodnak és ezeket is kipusztítja. A gabona levélzete kezd elszáradni, elsatnyul és az álcák szívásától az egész palánta is elpusztulhat. Sokszor csak a főhajtás van inficiálva és ilyenkor bokrosító oldalhajtások még adhatnak termést.

A tavasszal rajzó légytömegek fiatal őszi vetést már nem találhatnak, és előre is

gondolhatjuk, hogy életmódjuk valamivel más lesz, mint őszi elődeiké. A nőstények most a már szábra induló búzát és rozst keresik föl és ha árpa akad közeliükben, ez is kedves tanyájukká válik. A tojók most is a levelekre rakják petéiket, de a kikelt álcák, mivel a gabonaszár már megnyílik, nem jutnak le egészen a föld színéig, hanem ott állapodnak meg, a hol a levél a szárral (szálmával) találkozik, tehát a bütyöknél. A legelső és az alulról számított második bütyök fő fészekhelye ennek az ivadéknak.

A gabonaszár a bütyök fölött az álcák szívásától, kivált ha számosan vannak, összeaszik, a felső rész elszárad és ha szél jár, a bütyöknél megtörik és lekonyul. Az ilyen erősen megtámadott gabonátábla júniusban olyan, mintha jég-eső verte volna le, vagy pedig marha taposta volna össze.

Ismerem a hesszeni légy életmódját és kifejlődését, a védekezés ugyszólván magától kínálkozik. Mivel a legnagyobb kár a fiatal őszi vetésekben esik, főleg ezeket kell a vészedelemtől megóvnunk.

Az őszi legyek zöme augusztusban és szeptemberben röpköd és rakja petéit azokra a vetésekre, melyeket akkor már kikelve talál. Októberben már csak kevés elkésett példány mutatkozik.

Ha tehát későn, októberben vetünk, nem lévén akkor már hesszeni légy, nem is inficiálódhatnak a vetés. Ez olyan föltétel bizonyos elv, mely alól a mérsékelt éghajlat alatt még sehol sem volt kivétel, sem Európában, sem Amerikában,

Az észak-amerikai Egyesült Államokban a hesszeni légytől tulajdonképpen nem is félnek már, mert a vetésnek későbbre halasztásával biztosan kijátszák.

Hazánkban is csak a korai vetések szenvednek tőle, a késieket pedig még mindig mentek maradtak a vészről. Legfeltűnőbben látható ez a fertőzött vidéken a kis birtokosok vetésein, melyekből, a mint egymás mellett fekszenek, majdnem minden hold más birtokosé és így más időben is volt vetve. Ha az ember az ilyen földek mellett elhalad, egész szabattossággal megállapíthatja, hogy melyik köztük kései és melyik korai vetés. Az utóbbiak ugyanis többé-kevésbé tönkre vannak téve, az előbbieket pedig, szorosan mellettük, hibátlanok és egyenletesek.

Az egyszerű kései vetésnél azonban már tovább is mentek a védekezésben. Fitch és utána Cook ezzel az eljárással összekapcsolták az ugynevezett „csalogató vetés”-ek használatát, melylyel kitűnő sikert adtak. A tulajdonképpen igazi vetést ugyanis későre halasztják, de néhány barázdányit már augusztus végén vagy szeptember elején elvetnek minden táblán. Erre a célra silány vetőmagot is lehet használni, mert csak arra való, hogy a legyek beletöjék petéiket és ha ez megtörtént, októberben alászántják és beboronálják. Ez által az egész illető ivadék elpusztul, mert a föld alatt az álcák nem bírnak megélni, sőt a bábokból esetleg kifejlődni akaró legyek (ha pl. a szántás tél végén történt), szintén nem bírnak a föld alól kifelé vergődni.

A kései vetés tehát igen egyszerű

azt elképzelni lehet, de hogy az egy-
let névleg létező tagjai közül ily visz-
szás helyzetben mily kevesen tartják
magukat az egylet kötelezett tagjai-
nak, arról csak akkor győződhetünk
meg, ha egy váratlan tüzvész tenné
kézzelfoghatóvá, hogy a tüzoltó-egylet
mostani állapotában a városra nem
jótétemény, hanem tiszta kár és ve-
szedelem.

Azzal végezzük, a mivel kezdtük.
Minden olyan mulasztásért, a mely-
ből a városra kár és veszedelem há-
ramlik s melynek elhárítására a tör-
vényes eszközök rendelkezés alatt ál-
lanak, a felelősség legelső sorban és
legnagyobb mérvben a polgármestert,
mint a város első közigazgatási tiszt-
viselőjét terheli.

Eltekintve attól, hogy az önkéntes
tüzoltó-egylet a város részéről kisebb-
nagyobb mérvű anyagi segélyben is
részesül és így annak ügyei miként
vezetésébe a város polgármesterének
betekinteni s arra megfelelő befolyást
is gyakorolni joga és kötelessége is;
a mennyiben egy város existenciája
sok esetben a tüzoltóság korszerű
rendezésétől függhet: a városi la-
kosság közóhajának adunk őszinte,
nyílt kifejezést, midőn ismételve
felkérjük Gencsy Sándor polgár-
mester urat, hogy a tüzoltó-egylet
köpenyege alatt indított komédiának
erélyes kézzel vessen véget s a város
tüzbiztonsága érdekében, vagy a mos-
tani széthúzó önkéntes tüzoltó-egylet-
tet alakítsa újjá s szervezze egy pará-
dézó társaság helyett egy hivatását
minden irányban betöltő egyesületté,
— vagy pedig, ha ez irányban való
működése netalán célra nem vezetne,
szervezzék Szilágy-Somlyó városában
egy fegyvermezt s a kor színvonalán
álló fizetések tüzoltó testü-
letet.

Bármelyiket válassza is, a köznek
csak hasznára lehet. De a mostani
bizonytalanság, mint Damokles kardja
függ a város feje felett.

Ettől szabadulni kell. Ez tarthatat-
lan állapot.

Erettségi után.

(Tanácsok prózában a pályaválasztás előtt.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Mutassa meg, hogy igazságos ember.

Mutassa meg, hogy nem részrehajló.

Az igaz, hogy a kötött beszéd tetsze-
tősebb, fülbeérintőbb mint a próza, a mely
csak úgy kullog amaz után, de azért nem
kevésbé fontos igazságokat tud mondani,
mint a vers. A „Szilágy-Somlyó“ 24-dik
számában „Diakon“ aláírással megjelent
egy rimes költemény, mely tanácsokat
osztogat az érettségien szerencsésen átesett
ifjaknak. Engedje meg a tekintetes szer-
kesztő ur és a szíves olvasóközönség,

védekezési mód. Csak azt vetik ellene a
gazdák, hogy az ilyen vetést viszont a
rozsdá támadja meg jobban. Ámde tény,
hogy erős rozsdainváció sem a kései, sem
a korai vetést nem kíméli; a gyenge
rozsdainfekció pedig kisebb baj, mint a
tömegesen mutatókozó hesszeni légy.

Mivel pedig a tavaszi legyekből
való ivadékok a gabonaszár alsó büttyeinekél
él és ott is bákózik be: aratás után az
álbábok legnagyobb része — kivált ha
magas tarlót hagynak, mint a Nyírségen
— a tarlóban marad.

Ezeket is meglehet, sőt meg is kell
semmisíteni. Még pedig azzal, hogy a
tarlót rögtön a kévék behordása után
felgyújtják, vagy pedig úgy, azonnal jól
alászántják, mielőtt az őszi legyek kirepül-
hettek volna belőle. Tagadhatatlan azon-
ban, hogy nem minden álbáb marad a
tarlóban. Egy részök, még pedig annál
több, minél rövidebb a tarló, bizony haza
vándorolnak és ott kel ki; vagy ha
mindjárt csépelnek, keresztül is mennek
a cséplésen. És nem kell azt hinni, hogy
a cséplés valamennyit megöli. A kicséplést
szalmában, sőt a pelyvás garadában is
elég van belőlük elevenen. A rosta alja-
ban is gyakran bőven vannak és egyré-
szök a kétféle gépen is élve menekül ke-
resztül. A szalmában maradók nem bi-

hogy egy „presbiter“ is elmondhassa azt,
a mit e téren tud, ezen ismeretes elv
alapján: „Audiat et altera pars.“

*

Az ember élete vándorlás. Ugy hányja
az embert a sors, a mint a szél a lehu-
lott levelet. Ez már nagyon sokszor és
sokak által bebizonyított tény, igazság.
De ezen vándorlásban és hányatás közt
megtalálni a helyes, az igaz utat több,
mint a már megtalált uton való haladás.
De bármiképpen hányja-veti is az embert
sorsa, mégis minden ember bizonyos, hogy
mindennek, a mi e világban van, céljának
is kell lenni. Most ezen célok közül ismét
megkeresni a helyes, a jót, nagy felada-
tába kerül az embernek. Némely ember
egyedüli célja az, hogy boldogul éljen;
másé, hogy sokáig éljen.

Mindkettő hibás, ha subjective tekint-
jük a dolgot. Mert a boldogságot külön-
féleképpen iparkodnak megszerezni az em-
berek; s nem az a boldog, a ki pénzében
és vagyonában találja és leli minden örö-
möt, hanem az, a ki e vagyon mellett
lelke üdvére is gondol valamit. Mert lé-
lek és érző szív nélkül olyan az ember,
mint a „pengő érc és a zengő cimbalom.“
Az pedig ismét nem boldogság, ha va-
laki majdnem egy századévet átél, és
ezen hosszú életén át semmi jót sem tett,
hanem csak olyant, a mi a szívét megmé-
telyezte, a mi lelkiismeretét elhomályosi-
totta, hanem az a boldog, a ki átélte hos-
szu életében Istenre is gondolt, meg fele-
barátjára is.

Csak az ilyen őszhaj érdemel tiszte-
letet!...

Hogy valaki célját elérhesse, tudnia,
ismernie kell azon eszközöket, melyek ezen
cél meggyerésére szükségesek.

Tehát az ember a jól megvá-
lasztott pályán törekszik célja
elérésére. De már mostan melyik a
legalkalmasabb pálya?

A mai világban a hány ember van,
majdnem ugyanannyi már a pálya is. Így
tehát, mint látható, a pályaválasztás fon-
tos kérdés, mert: életkérdés.

Leginkább a fiatalság van azon ve-
szélynek kitéve, hogy nem tud magának
pályát választani. Nincs akaratosság,
nincs lelkiismeret, nincsen önelhatározás. A
lélek, az elme küzd önmagával és a hol
az érzelmek diadalmaskodik az ész felett,
ott legtöbbször helytelen a pályaválasztás.

A pályaválasztásnak szabatosnak,
határozottnak kell lenni, mert ha ez hi-
ányzik, akkor az ember nem találja bele
magát állapotába soha. „Fortuna szekerén
okosan ül“ ez a földolag.

Valaki választja magának az orvosi
pályát. Küzd, fáradoz évekig; számta-
lan éjet tölt könyvek, esontvázaival mellett,
szemei beesnek, arca elhalványul. Szülei
vagyonuk nagy részét rá költik s mikor
már közel áll céljához, akkor veszi észre,
hogy e pálya nem neki való, hogy ez
nem egyezik meg természetével.

Nincs kedve a boncoláshoz, fél a
ragados betegségtől.

Az e fajta dolgok visszariasztják őt
s azon a ponton áll, hogy új, jobb s talán
szebb pályát válasszon magának.

Egy másik katona akar lenni. Lesz
is. Eltölt néhány évet ez életben s talán
tetszik is neki ezen életmód; de ha rá-
gondol, hogy neki fegyverrel is kell ám-
banni, még talán háborúba is menni, el-
borzad még a gondolattól is és így biz-
tatja magát: jobb lesz nekem más pályát

runk mit tenni; de hesszeni légyjárvány
idején legalább a rosta alját, illetve a
pelyvát kellene komposztálni beföldelni,
hogy a legyek benne vesszenek.

Amint látjuk, ez ellen a rovar ellen
főfogásunk a kései vetés és főfegyverünk
az eke! Az utóbbinak bizony sok és hasz-
nos dolga akad ilyenkor; mert ha a tar-
lót alászántjuk is, a kipergett szem egy
része, kivált könnyű talajban, csakhamar
ki fog kelni és erre a legyek megint csak
rárakhatják petéiket. Itt azután megint
csak az eke a segítség.

Annyi bizonyos, hogy ha valamely
vidék valamennyi birtokosa egyöntetűen
végeznék ezeket a munkákat, a következő
évben a hesszeni légy nem tehetne kárt.

Ajánlottak és ajánlanak még egyéb
irtó és óvó eljárásokat is. Például a ve-
tésnek mézporral, vagy törött konyhasó-
val stb. való behintését, kivált esős vagy
harmatos időben. Akik ezt ajánlják, ab-
ból indulnak ki, hogy a harminccsal és
az esővízzel a méz vagy só is lekerül a
gabonapalánta levelének tövébe és megöli
ez ott élősködő kukacot. Ámde semmiféle
ilyen kísérletről pozitív biztosságu siker
nincs följegyezve.

választani, a hol legalább életem lesz
biztonságban.

Ilyen és ehhez hasonló esetek fordul-
nak elő az életben.

Melyik most már a sok közül a leg-
szebb, a leghelyesebb?

Válasszon kiki olyan pályát, a mi-
lyen neki tetszik. „Quot capita, tot sensus.“

Vegye kérdőre kiki lelkét, szívét,
vessen számot önmagával és csak azután
lépjen valamely pályára. Nehogy az elha-
markodott munkának — késő bánat le-
gyen a vége.

Mert ha az ember itt is, ott is —
mint mondani szokták — csak szerencsét
próbál, akkor nem az állhatatosság, nem
az akaratérő vezérli őt, és az ifjú évek
gyorsan tűnnek, az idő nem vár senkire,
vele alkudni nem lehet és a mi nem ha-
lad — marad. Egyszer csak azt veszi
észre, hogy fejének koronája kezd ezüstö-
södni s ő még mindig nem határozta el
magát.

Hogy milyen fontos a jó pályaválasz-
tás, mutatja a közmondás is, mely mind-
járt rádiktálja az olyan emberre, a ki
nem helyesen választja pályáját: „pálya-
tévesztett ember.“ Az ilyen pályatéveszt-
ett embernek nincs nyugalma, nincs ma-
radása. Mindig új és szebb jövőt remél.
És midőn mindezen szép reményei füstbe
mennek, midőn ez ujonnan megválasztott
pálya ismét és ismét nem felel meg vára-
kozásának, elkeseredetten sóhajt fel: „en-
gem a sors üldöz.“

És ilyen sorsüldözött ember is milyen
sok van az életben.

Ismét egy másik és pedig igen fon-
tos ok ez arra nézve, hogy valaki helye-
sen válasszon pályát. Csak ily eszközök
által érheti el az ember az igaz, a helyes
cél; csak így számíthat később a szebb,
a jobb boldogságra melyet itt a földön
oly hiába keresett!

„Ember küzdj és bizva bízzál.“

Sz. Somlyó, 1894. június 27.

Asbóth Viktor.

Polgármesteri jelentés az 1893. évről.

(Folytatás)

XII.

Szegény ügy.

Mint a múlt évben, úgy ez uttal is
sajnálattal vagyok kénytelen bejelenteni,
hogy városunkban a segélyre szorultak
száma napról-napra szaporodik, — igen, mi-
vel a szőlők elpusztulásával sok polgár csak-
nem összes jövedelmét elvesztette. A szőlő-
munkások ugyan nyertek foglalkozást elég
magas napszámberék mellett, de a társa-
dalmi állásoknál nagyobb kényelemhez szo-
kott birtokosok alig képesek családjukat
fentartani.

Az iparosok és kereskedők pedig, mi-
után számuk a város forgalmi viszonyaihoz
képest nagy és kellő tőke befektetésük nin-
csen, kevés haszonnal működhetnek, — mind-
azonáltal üzletembereinkben a kitartás és
szorgalom nem hiányzik és ha ehhez a kellő
takarékoság is meglesz, az üzleti hullámok-
kal megküzdni tudók városunk iparát és
kereskedelmét emelni fogják.

A betegek, keresetképtelen elaggott
szegények a városi szegényalapról segélyez-
tetnek, s részben nőegyletek és a nagy kö-
zönség jótékonyására vannak utalva.

XIII.

Közegészségi viszonyok a városi tisztviselő orvosi
jelentése szerint.

A) Lebészeti tünetmények:

1) Időjárás. Az időjárás a lefolyt
1893-ik évben általában borultnak és hideg-
nek volt; nevezhető, a mennyiben az évről
365 napja közül 202 borult, esős vagy ha-
vas nap volt, míg csak 162 napon át volt
derült tiszta ég.

A legmagasabb hőfok + 31° R. augusz-
tus hó 6-án volt, míg a legalantibb — 24°
R. január hó 24-én észleltetett.

2) A szelek és fellegek iránya változa-
tos volt; a téli hónapokban kiválóan éjszaki
és északkeleti szélirányok, a tavaszi és őszi
hónapokban délkeleti és északkeleti, a nyári
hónapokban déli és délnyugati szélirányok
uralkodtak.

Kisebbség nagyobb vihar 16, menydörgés
és villámlás 10 esetben észleltetett.

3) Nevezetesebb égi tünetemény az év
folyamán itt nem volt látható.

B) Közegészségi viszonyok:

4) Közegészségi állapot: A közegész-
ségi állapot a lefolyt évben, dacára az or-
szágtermészetű járványos megbetegedések-
nek, — elég kedvezőnek nevezhető, a meny-
nyben úgy a megbetegedések, valamint a

halálozások száma nem volt nagy; sőt az
előző év ebbeli viszonyaihoz hasonlítva, ez
utóbbinál kedvezőnek is nevezhető, a meny-
nyben ez évben meghalt összesen 119 egyén,
míg az 1892-ik évben 123 egyén halt el.

5) Az év különböző szakaszaiban külön-
böző kórok jelentkeztek, általában azonban
a légzőszervi bántalmak okozták legtöbb
esetben a halált; — a kórok lefolyása leg-
több esetben gyors és elég kedvező volt.

6) Járványok: Az egész év folya-
mán járványos jelleggel egy kór sem lépett
fel.

7) Törvényszéki esetek: a) Látélet ki-
állítottat az év folyamán súlyos testi sér-
téstől 27, könnyű testi sértéstől 101, össze-
sen 128.

b) Törvényszéki orvosi boncolat nem
volt.

8) Orvosrendőri esetek:

a) Orvosrendőri eset 5 fordult elő.

b) Január 20-án Mán Miklós 60 éves
badacsonyi lakos a határban részeg állapot-
ban lefeküdt és ott megfagyva, halva talál-
tatott.

c) Március hóban özv. Kutisz Jánosné
helybeli lakos 55 éves, szívizélhűdés foly-
tán hirtelen elhalt.

d) Május hóban Marosán Kosztán 67
éves foglalkozás nélküli egyén, a Kraszna
folyóba esván, a vízbe fult.

(Folyt. köv.)

Ribizlibor készítés.

Az idén ismét bő ribizli (veres szőlő)
termés lévén, azok kedvéért, akik a ri-
bizli bor készítését nem ismernék, az egész
egyszerű eljárást következőkben ismer-
tetjük. A jól megérett ribizli fűrtök le-
hetőleg gazmentesen leszedetvén, kézzel
összemorzsolgatnak és egy olyan sűrűségű
szőrszítán, vagy ritkább szövésű vászon
zsákon, mely a szőlő szemeket átál ne
eressze, átszűrve, — az így nyert
tisztá ribizli lé pontosan megmérve egy
tisztán kimossott kénezetlen hordóba töltet-
tik. Már most minden liter tiszta ribizli
léhez egy kiló tiszta fehér cukrot szá-
mitva, a hordóba annyi vizet töltünk,
hogy minden liter ribizli léhez két liter
viz jusson. Magát a cukrot pedig úgy ad-
juk hozzá, hogy a süveget nagyobb dara-
bokra tördelve, a már jelzett mennyiségű
viznek egy részét langyos melegségig me-
legítjük s a cukrot abban felolvasztva,
az eként nyert szirupot öntjük a hordóba
a ribizli lére s ehhez töltjük a még fön-
maradt többi vizet. Az így készült ri-
bizli bor ha nem tesszük tulságos hideg
pincébe, alig néhány napi állás után erős
forrásba jön, mely forrás megszüntével
az más edénybe lefejtendő. Megjegyezzük,
hogy a hordót nem szabad egészen tele
tölteni, mert a forráskor ki fut az erjedő
uj bor és a forrás befejeztéig a hordót
csak ritka tüllel, vagy pléh forraló cső-
vel zárjuk el, hogy a rovarok bele ne
hulljanak, — de erősen bedugaszolni a
kiforrás előtt éppen nem szabad, mert a
kifejlődő szénasav gáz a hordót szétrob-
banthatná.

Cukor helyett megfelelő mennyiségű
mézet is lehet használni, a mitől természe-
tesen a bor bizonyos más aromát fog
kapni. A most leírt módon olyan finom
bort lehet készíteni, a mely csaknem az
aszúval határos finom ízű és erős.

Ha valaki gyengébb szesztartalmú éle-
sebb bort óhajt, akkor valamely kisebb
adag cukrot használ és több vizet teszen
hozzá.

Igen természetes, hogy minél inkább
fősvénykedünk a cukorral, annál kevésbé
lesz finom borunk s annál kevésbé fog
eltartható lenni.

Kossuth szobor.

Lapunk szerkesztőségéhez Kossuth Lajos
nagy hazánkfiának emelendő emlékszoborra be-
gyűlt:

Mult számunkban kimutatott 61 frt 21 kr.

összeg: Jakócs István m. kir. adóel-
lenőr gyűjtőívén akakoztak:

Rozmann Salamon 50 kr. dr.

Büchel Béla 50 kr, Cseke György

50 kr, Lóga Ferencz 20 kr, Orián

Aurél 40 kr, Botta Simon 10 kr,

Márványkő Jakab 10 kr, Rosenberg

Márton 10 kr, Langa Sándor 1 frt,

Schwarz Salamon 10 kr, Nagy Pál

50 kr.

Összesen: 4 frt — kr.

Főösszeg: 65 frt 21 kr.

Szinészet.

A lapunkban már említett szintársulat itt van városunk falai között. Tegnap nagy sürgés-forgás jelezte a megérkezést. Kíváncsi tömeg nézte végig a begördülő, jól megterhelt társzekereket s a kocsin, gyalog, vigan bejövő Thalia papjait és papnőit. Nagy falragaszok hirdették előre Csóka Sándor szinigazgató és társulata megérkezését. A műélvezetet kereső, a színházlátogató közönség érdeklődéssel nézett elébe már még az estére hirdetett előadásnak, melynek sikerét előre biztosította a vendégként szereplő Kaffkáné Hegyessy Mari urnő fellépte. A művésznő midőn a délutáni 5 órai vonat-tal megérkezett, csinos ovációban része-sült, a pályaudvaron városunk intelli-gentiájának több tagja élénk éljenzéssel fogadta az érkezőt, a kit egy szép virág-csokor átadása mellett városunk közön-sége nevében derék főkapitányunk He-gedűs Sándor meleg szavakkal üdvözölt.

Az estére hirdetett előadáson szép közönség nézte végig Sardou kitűnő szin-művét, „Fedorát.” A cimszerepben Kaff-káné Hegyessy Mari csillogtatta va-lódi művészi tehetségeit. Gyönyörű já-tékaért a közönség szűnni nem akaró tapsokkal, csinos bokrétaival (melyet a lelkesültség rögtönzött) jutalmazta meg. Nagy ő arra, hogysem játékát, kitűnő alakítását s azt a valóságos drámai erőt, melyet minden mozdulatában, hangjának legkisebb árnyalatában is kifejt, egyen-ként kellene méltatnunk, elég annyit mondani, hogy ő maga és játéka minden ízében gyönyörű volt.

Dicséretet érdemel Janovits Jenő az Ipanoff Loris nehéz szerepének ügyes megoldásáért, továbbá Baghi Gyula, ki mint De Sirier, tanjelét adta, hogy mily otthon érzi magát a színpadon, és Lányi Irma, ki a blazírt Szokareff Olga szere-pében jól játszott.

Előfizetési felhívás.

Az első félév végén tisztelettel kér-jük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket a második félévre is mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldé-sénél fennakadás történjék.

Azokat pedig, kik előfizetési díjakkal hátralékban vannak, kérjük, hogy hátra-lékaikat mielőbb egyenlítsék ki, mert ne-künk is kötelezettségeink vannak, melyek az előfizetések begyűltével legszorosabb szervezeti összefüggésben állanak.

A „Szilágy-Somlyó”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Különfélék.

— Mai számunkhoz negyedív hirde-tési melléklet van csatolva.

— Alapítvány. A debreceni Fröbel-gyer-mekkert egyesület tizezer forintos alapít-ványt bocsátott a debreceni ref. egyház ren-dekezésére oly föltétellel, hogy annak segit-ségével a felsőbb leányiskolával kapcsolat-ban levő óvónő képezde fontos nemzeti és közművelődési feladatot lesz hivatva betöl-teni, amelyben a nemzetiségektől lakott északkeleti Magyarország számára fog haza-fias szellemben óvónőket képezni.

— Eljegyzés. Herzfeld Ignác eljegyezte Reichmann Sámuel szikszói kereskedő és földbirtokos leányát, Lujza kisasszonyt.

— Egy kis statisztika. A szilágy-som-lyói községi elemi népiskolában az 1893—94. tanévre belett irva összesen 266 tanuló és pedig: fiu 128, leány 138. Ezek között volt magyar 255, román 11, vallás szerint ev. ref. 123, rom. kath. 55, izráelita 77, gör. kath. 11. A beirtakból év folytán kimaradt 20, a levizsgázott 246 tanuló közül előhala-dás szerint volt: kitűnő 57, jeles 74, jó 54, elégséges 30 és elégtelen osztályzatú 31, e szerint az általános előhaladás jeles fokozatu.

— Iparosok érdekében. Azon célból, hogy a hazai kisiparosok szakképzettsége az iparágakban használható munkagépek tanul-mányozása által fejleszessék, — másfelől pedig, hogy instructive bemutattassék a vil-lamos erőnek kisipari gépek hajtására való alkalmazhatósága, intézkedett a kereskedelmi minster ur, hogy Budapesten egy villamos erővel hajtott munkagép kiállítás rendezte-sék, s e kiállítás, a mely csaknem az összes iparosaink által üzött iparágakat felkarolja, a városligeti iparcsarnokban már meg is nyitattott. A minster ur sulyt fektet arra, hogy ezen kiállítást nemcsak a fő- és szék-városi kisiparosok, hanem a vidékiek is tanul-mányozhassák, ennél fogva fellelte kíváncsot, hogy mennél több iparos látogassa meg ezen

kiállítást. A Budapestre utazás megköny-nyítése céljából a minister ur a m. kir. ál-lamvasutak vonalain menetdíjkedvezményt engedélyezett és pedig oly módon, hogy a mennyiben egy-egy állomásról legalább 10-en utaznak együtt és a kamara által kiállított bizonyítványt igazolják, hogy tényleg iparosok és a kiállítás tanulmányozása vé-gett utaznak Budapestre, valamint a vissza-utazásnál a kereskedelmi muzeum igazgató-sága által igazolják, hogy a kiállítást tény-leg meglátogatták, ez esetben a magasabb kocsiosztályt a közvetlen alacsonyabb kocsi-osztályra szóló menetjeggyel, a III. osztályt pedig fél III. osztályú menetjeggyel hasz-nálhassák.

— Színházi műsor. Ma este „Gauthier Margit, a kaméliás hölgy”, pénteken „A lowoodi árva” fog színré kerülni, termé-szetesen mindkettő a K. Hegyessy Mari közreműködésével. Az utóbbi bucsu fel-lépte és jutalomjátéka lesz. Szombaton a bérlet kezdetűl Örlei Flóra első fel-lépte mellett „A kis alamuszi”, vasárnap „Az asszony verve jó”, hétfőn „A három testőr”, kedden „Nap és hold”, szerdán „Rafael” kerülnék színré. Ugy a kitűnő-összeállított műsor, mint a Csóka Sán-dornak általunk már előnyösen ismert és jól szervezett társulata garanciát nyu-jtanak az iránt, hogy közönségünk a hét folyamán és inidvégig jól fognak mu-latni. Különösen kiemeljük, hogy e tár-sulat, mely a vidéki szintársulatok között első helyen áll, az operetteket teljesen berendezett zenekarral és minden ki ha-gyás nélkül hozza színré. Miért a közelebb már hiányos előadásban színpa-dunkon más társulatok által bemutatott újdonságokat ezen igen jó erőkkal ren-delező társaságtól megnézni, hisszük, hogy közönségünk igyekezni fog.

— Árlejtes. A zilahi m. kir. honvéd zászlóalj tűzifa, alom és ágysszalma, valamint szénaszükségletének fedezésére folyó hó 16-án, — a kenyér és zab szükséglet fedezésére pedig szeptember hó 10-én Zilahon, a 4-ik zászlóalj parancsnokságnál árlejtes fog tar-tatni, hol a részletes feltételek is megtekint-hetők.

— Nyilvános beszámolás. A helybeli községi iskola növendékei közt a folyó évi június 24—27. napjain megtartott évi zár-vizsgák alkalmából a szorgalom ébresztése és fokozása végett több mint 60 frt értékű jutalomdíj osztott ki az iskola jelesebb képzettségű és jobb magaviseletű tanulói között. E jutalmi díjakhoz kegyesek vol-tak becses adományaikkal hozzájárulni: a községi iskolaszék a megelőző tanévről fentmaradt jutalmi díjak pénzértékének be-számításával 28 frt, a Krasznamegyei taka-rékpénztár 10 frt, Geneszy Sándor iskola-széki elnök 10 frt, Szénássy Miklós köz-jegyző 2 frt 50 kr, Faragó Sándor ügyvéd, Bogdán István 2—2 forinttal, Bartha Endre ügyvéd 1 koronával; továbbá Pöcze Dáni-elné és Heimlich József könyvkereskedők 17—17 darab irodalmi művet. Ezen díjak-ból a nevezett iskola tanulói közül megju-talmaztattak: Antal Miklós, Jakab József, Kováts László, Krizsán Lajos, Nagy Domo-kos, Pálcsa János, Stékli János, Bibárcz Já-nos Horváth András, Kriszte Tibor, Lázár Lajos, Nagy Lajos, Svarc Mór. Szabó Sán-dor, Faragó József, Halliárszky Albert, Hirs Albert, Kálmán Márton, Lázár Gyula, Nics István, Farmati Lajos, Kecskeméti Ár-pád, Kiss József, Dác János, Józsa Dániel, Kiss Mihály, Koza József, Mózes Dezső, Szilágyi József, Veisz Bella, Balogh Ilona, Birtalan Berta, Blum Ella, Brüll Szeréna, Fogarassy Teréz, Grósz Fáni, Koza Her-min, Halmágyi Anna, Lázár Ilona, Rosen-berg Szeréna, Rosenbaum Ilona, Száva Ilona, Kiss Margit, Kállai Ilona, Kálmán Erzsike, Rosenbaum Margit, Surányi Kata, Veinber-ger Ilona, Vass Mariska, Cecz Margit, Kál-mán Kornél, Svarc Szeréna, Veinberger Róza, Veress Ersei, Brüll Margit, Brüll Fáni, Be-nedek Róza, Diamanstein Matild, Drenyoszy Mariska, Erdődi Mariska, Pósa Róza, Svarz Irma, Rozman Matild, Diamanstein Berta, Geneszy Sára, Halliárszky Mariska, Klein Laura, Neufeld Veron és Szabó Irén tanu-lók. Ezen beszámolással kapcsolatosan hálás köszönetet mondok mindazoknak, kik a fenti jutalmi díjakhoz bármily csekély rész-ben is hozzájárultak és módot nyújtottak az igazgatóságának, illetve az iskola előjárósá-gának arra, hogy tíz havi terhes munka után a szorgalmasabb tanulóknak egy örömteljes perczet szerezhessen és őket a további mun-kára ösztönözhesse. Bogdán István, igazgató.

— 20 krajcáros és 4 krajcáros váltó-pénzek beváltása. Az ausztriai értékű 20 krajcáros ezüst váltópénz és 4 krajcáros réz váltópénz 1895. évi január hó 1-ével törvényes forgalmon kívül helyeztetik. Ezek az érmeek ennél fogva a magán forgalomban már bezárolag 1894. évi december 31-ig fo-gadandók el. A m. kir. állami pénztárak és hivatalok ezeket az érmekeket bezárolag 1895. évi december 31-ig tartoznak névértékben

illetőleg az 1892. évi XVIII. t.-c. XIII. cikkében megállapított fizetési értékben fize-téskép, vagy beváltás végett még pedig az 1892. évi XVIII. t.-c. 21 §. értelmében fizeteskép 5 frtíg beváltásként a váltópénz-tárak korlátlanul elfogadni. Fel van hatal-mazva minden állami pénztár, hogy meg-levő készletére és saját szükségletére figye-lemmel váltásokat eszközöljön. 1895. évi december 31-ike után ezeket az érmekeket az állami pénztárak és hivatalok sem névértékük sem anyagi értékük megtérítése mellett többé el nem fogadhatják és 1895. évi december 31-ével az államnak mindennemű beváltási kötelezettsége ezeket az érmekeket illetőleg megszűnik.

Egészszelyem, mintázott Foulardok (mintegy 450 különböző fajban), méte-renként 75 krtól 3 frt 65 krig, — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig, — sima, koc-kás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240féle dispositió és 2000 külön-böző szín és árnyalatban) szállít posta-bér és vámmentesen a privát meg-rendelők lakására HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Előfizetési felhívás

az erdélyi részek legnagyobb és legelterjedtebb politikai napilapjára:

az „E L L E N Z É K”-re.

Ez új évnegyed közeledtével előfizetést nyitunk az „Ellenzék”-re.

Lapunk politikai irányának és társa-dalmi tevékenységének felsorolásával nem untatjuk olvasóinkat, csupán annyit jelen-tünk ki, hogy ahoz a multhoz, melyet ed-dig követtünk s a melyben minket előfize-tőink anyai lelkesedéssel támogattak, — ez-után is hívek maradunk. Hazánkat, nemze-tünket híven, önzetlenül és függetlenül szol-gáljuk.

Kérjük olvasóinkat, hogy terhes mun-kánkban legyenek segítségünkre, mert csak a közönség támogatása biztosítja törekvé-seink sikerét.

Az „Ellenzék” előfizetési ára:

Egy évre	16 frt.
Félévre	8 frt.
Negyedévre	4 frt.
Egy óra	1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzek postautalványon Kolozsvárra, az „Ellenzék” kiadóhivatalá-nak küldendők.

Az „Ellenzék”
kiadóhivatala.

Irodalom.

— A Regény Szalon az előttiunk fekvő 14-ik számával a második félévet kezdi meg Zempléni P. Gyula Regény-Sza-lonja tulajdonkép alig szorul már ajánlásra,

mert a roppant anyaghalmaz, melyet a vi-lágirodalom legjelesebb regényei, novellái, szindarabjai, versei képeznek, önmagát ajánlja. — Hogy mégis és újra szólunk e kiváló, félhavi folyóiratról, ép abból az alkalmából tesszük, hogy olvasóink figyelmét rátereljük ujabbban is, megemlítve és hangsúlyozva azt, hogy a most belépő új előfizetők az év vé-géig még legalább hat teljes regényt kap-nak, és hogy az eddig megjelent hét regényt is a mindenkor teljesen kapható, előző füze-tek megrendelése után, igazán olcsó áron megszerezhetik. — Spiegelhagen regénye „A ki kettőt szeret”, melynek közlésével a „Regény Szalon” még a német könyvpiacot is megelőzte, oly szerelmi történet, mely a női szív- és kedélyvilágból merítvén tárgyát, szívhez és kedélyhez szóló is, a mellett, hogy minden sora újra és újra felkelti érdeklő-désünket, lekötöi figyelmünket. — „Áldozat” és „Az ő ellensége” a másik két regény, mely most egyszerre folyik. Mindakettő igazi remekmű. A kiadóhivatal (Budapest VIII., Népszínház-utca 26.) szívesen küld bárhová mutatóvanszámot és negyedévi két forintért szebb, előkelőbb és tartalmasabb folyóiratot képzelné sem lehet.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

292.397—1894. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében, ezennel közhírré teszi, hogy a sz.-somlyói kir. járás-bíróság 5879—2921. számú végzése által Adler és Schlieter és Szénásy Miklós ja-vára Fodor István ellen 42 frt 42 kr. és 73 frt 92 kr. tőke, ennek 1893. évi ja-nuár hó 20-ik napjától számítandó 6% ka-nuatai, és eddig összesen 34 frt 90 kr. per-költség erejéig elrendelt kielégítési végre-hajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 3792 frt 50 krra becsült bolti árucikkek kivéto-lével csakis borok és boros hordókból álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 2745. és 3523. sz. ki-küldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Sz.-Somlyón, a borokat tartalmazó pincében leendő eszközlésére 1894-ik évi július hó 16-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szán-dékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árve-résen, az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a ér-telmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t.-c. 108. §-ban meg-állapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szilágy-Somlyón, 1894. évi július hó 1. napján.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bíróági végrehajtó.

V-ik ÉVFOLYAM.

A

HÉT

V-ik ÉVFOLYAM.

POLITIKAI és IRODALMI KÖZLÖNY

Szerkeszti és kiadja: KISS JÓZSEF.

Azok a gyönyörűen nyomtatott kötetek, melyek A HÉT-ből eddig megjelentek, szám szerint IX-en, fenyves tanuságot tehetnek a magyar izléslről és magyar szellemről. Ha nyugoteurópai ember, angol vagy francia olvashatná, meglepetten kiáltana fel: „Hisz ezek is ott vannak már, ahol mi; nincs különös okunk a mi eszritünkkel kérkednünk. Lám a Tziganok országában nemesak hegedün tudnak muzsikálni, de egye-bekhez is értenek.” Fájdalom, az angolok és franciák, akik nagyon so-kan vannak, nem olvassák a mi lapunkat. Annál inkább kötelessége szűkebb körü intelligenciánknak, hogy tudomást vegyen A HÉT-ről, mely évek óta a maga előkelő művészi formájában, a pártok fölött álló objectivitással hozzászól közéletünk minden kérdéséhez és a változó idők és áramlatok hangulatainak hűséges visszatükrözője.

Politika, társadalmi problémák és jelenségek, irodalmi kritika, színház, művészet, szépirodalom és munda, ami a modern ember szellemét betölti és idegeit izgatja, érdekes foglalatját képezi ezen lapoknak; írói a régibb és legfiatalabb generáció színejavából valók és actualitás tekintetében A HÉT a maga nemében páratlanul áll a continens összes hetilapjai közt.

A HÉT hetenként egyszer, vasárnap jelenik meg diszes borítékban, borítékán fenyves kivitelű arképekkel, leginkább olyanokkal, melyeket a hét eseményei fölszínre vetettek.

A HÉT előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT szerkesztősége és kiadóhivatala,

Budapest, VII., Erzsébet-körut 6. sz.

"THE MUTUAL"

new-yorki életbiztosító társaság.

Tisztán kölcsönös.

Alapított 1843-ban.

Részvényesei nincsenek.

A „Mutual” bevételei 50 éves fennállása óta:

Díjak	2,355,186,512 frank.
Házbérek, kamatok és nyeremények	707,489,050 frank.
Összesen	3,062,675,562 frank.

Ugyanez időszakban visszafizetett a Mutual biztosítottjainak:

Esedékessé vált biztosítások, életjáradékok és visszavásárlások fejében	1,351,464,277 frankot.
Nyereményekért	443,697,213 frankot.
Összesen	1,795,161,490 frankot.

Azonkívül 907 millió frankra rugó biztosítéki alapot gyűjtött biztosítottjai javára, melynek egy részét a teljesen tehermentes 78 millió franknyi külön nyeremény-tartalék képezi.

ERDÉLYRÉSZI ALIGAZGATÓSÁG,
KOLOZSVÁRTT.

18-52

Kwizda-féle

korneuburgi marha-táppor

lovak, szarvasmarha és juhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelő-képesség fokozása céljából.

Egy dobozzal 70 krajcár.

Fél dobozzal 35 krajcár.

Megszerezhető
gyógyszertáraiban

Ausztria-Magyarország
és drogistáinál.

Fő letét: Kwizda Ferenc János

osztrák cs. és kir. és román kir. udvari szállító kerületi gyógyszer-tárában

Korneuburgban, Bécs mellett.

Tessék a főnebbi védjegyre ügyelni, s a vételnél határozottan kifejezni:

Kwizda-féle korneuburgi marha-táppor.

1894. Mezőberényi kiállításon: Sorvetőgépekre: ismét egyedüli első díj!! Ventzki-féle takarmányfüllésztőkre: első díj!! Gyűjteményes kiállítás: első díj arany oklevél!!

Alakult
1856.

Legjobb és legolcsóbb sorvetőgépek

Alakult
1856.

KÜHNE E. gazdasági gépgyára Mosonban.

Főraktár: Budapest, VI., ker. Váci-körút 21. szám.

1894. Augusztus hó 1-től VI., Váci-körút 57/a szám. Saját házbán.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legnépszerűbb s már eddig több mint 12.000 példányban elterjedt és kedvelt

Szabadalmazott HUNGARIA DRILL sorvetőgépeit.

UJ! JUBILEUM-DRILL UJ! könnyű és olcsó sorvetőgép.

BALANCE HUNGARIA-DRILL

UJ! „MOSONI DRILL” UJ!

legjobb sorvetők hegyes vidékre.

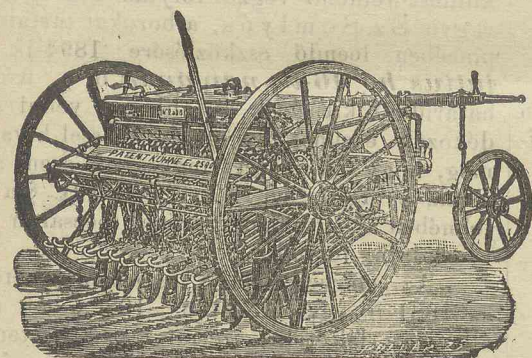
Szörva vetőgépek. Egy és kétvasú ekék.

„Laake”-féle boronák. „Triumph” szelelő.

„Backer”-féle rosták, konkoly választók, szecsavágók, répvágók stb.

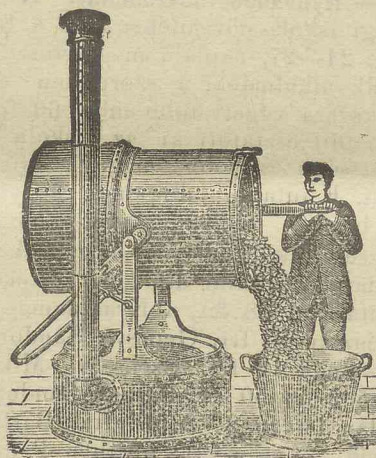
Ventzky-féle takarmány-füllésztők.

Árjegyzék bérmentve.

Hungaria-Drill.

4-14

Takarmány-füllésztő.

3211-894. tkvi sz.

Hirdetmény.

A szilágy-somlyói kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, hogy a zilahi kir. tszék területén fekvő Hidvég község tkvi birtokszabályozás folytán a 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakított s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. s az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendeli, az 1892. XXIX. t. cben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítatik; e célból az átalakítási munkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1894. évi augusztus hó 21-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1) az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg, és az új tkvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tkv. végleges átalakítása miatt a téves átvezetésből eredhetők kifogásukat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2) mindazok, kik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseket igazoló okiratokat mutassák fel;

3) mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírára az 1886. XXIX. t. c. 15-18 s az 1889. XXXVIII. t. c. 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tőjg bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ezen uton nem érvényesíthetik s a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek;

4) azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlését engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. jbiróság, mint tkvi hatóság. Szilágy-Somlyón, 1894. június hó 7-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

3-3

Országos vásár

Margittán, (Biharmegye.)

Julius 11-én baromvásár,

„ 12-én „

„ 13-án kirakodóvásár